

Door ds. A. van der Veer (Voorzitter E.O.)

Gods Woord in ons hart

Stel u voor: een leven zonder Bijbel! De voorganger in de kerk zou alleen doorgeven wat hij weer van anderen heeft gehoord. Geen Bijbel op de preekstoel. Geen Bijbel thuis. Zou er dan nog wel iets van de kerk terechtkomen?

Toch is de kerk zonder de Bijbel ontstaan! In de eerste twee eeuwen van onze jaartelling was er helemaal geen Bijbel. Het Nieuwe Testament was er nog niet. En de meeste christenen zullen echt geen boekrollen van het Oude Testament in huis hebben gehad.

Toch heeft het Evangelie van Jezus Christus zich juist toen over vele landen verspreid!

Gepreekt werd er in die tijd wel. Er waren wel krachtige predikers. Mannen vol van de Heilige Geest. Dat was hun grote geheim. Zo gaven zij door, wat er stond in de Joodse geschriften, en wat Jezus had gedaan en gesproken.

Maar een boek zoals de Bijbel, met daar in het Oude en Nieuwe Testament, kenden zij niet. Een Bijbel, ook nog vertaald in je eigen taal, bestaat pas sinds de Reformatie. Luther maakte daar een begin mee. In 1521 maakte Luther in elf weken een complete Duitse vertaling van het Nieuwe Testament. En de uitvinding van de boekdrukkunst zorgde voor een brede verspreiding.

Wij kunnen het ons nauwelijks voorstellen dat een kerk kan groeien en bloeien zonder Bijbel. Ook niet, dat er ook in onze tijd bloeiende gemeenten bestaan, waarvan meer dan de helft van de gemeenteleden geen Bijbel heeft.

Toch gebeurt het. Het kan. Het gebeurt daar, waar weliswaar geen boek is, maar waar wel het Woord van God in de harten van mensen leeft. De Bijbel is het Woord van God. Maar het Woord van God is meer dan de Bijbel, In de Bijbel hebben we Gods Woord op schrift. Dat laatste hadden de eerste christenen niet. Maar zij kenden het Woord van Christus wel. Ze gaven het aan

elkaar door. Zij leerden elkaar. Ze wezen elkaar met het Woord van Christus terecht. En ze brachten het onder woorden, in psalmen,

gezongen en geestelijke liederen.

Aan mensen, die niet in het bezit waren van een Bijbel, wordt door Paulus geschreven, dat het Woord van Christus 'rijkelijk' onder hen zou mogen wonen. Kolossenzen 3:16. Geen Bijbel hadden zij, de eerste christenen. Toch waren zij in geestelijke zin allerminst onvolwassen. Paulus schrijft: 'Wij zijn niet meer onmondig, maar wij groeien, ons aan de waarheid houdende, in elk opricht naar Christus toe', Efeze 3:15.

Gods Woord was weliswaar niet verpakt in een boek met twee harde kaften, maar was wél geschreven in hun hart. Het Woord van Christus woonde daar: rijkelijk, in ruime mate. Niet op een achteraf en een verborgen plekje. Het Woord wóonde daar. Dat is iets anders dan logeren. Wonen geeft aan dat iets permanent plaatsvindt. Het Woord van Christus werd besproken en doorgegeven, niet alleen 's zondags maar ook door de week.

Wij hebben het Woord op schrift. Dat is een geweldig voorrecht. Wij kunnen het Woord bestuderen. We kunnen het aan tafel lezen. Iedereen kan een eigen Bijbel hebben. Zoiets is voor de eerste christenen onvoorstelbaar geweest.

Toch kunnen we, zoals zo vaak, veel van de eerste christenen leren. De beste plek voor Gods Woord is ons hart. Daar wil Gods Woord wonen.

In onze tijd wordt terecht gesproken over en gestudeerd op 'welke visie christenen hebben op de Bijbel'. Gods Woord in boekvorm is volop in discussie. Toch hoeft dat nog niet te betekenen dat het Woord van Christus volop woont in onze harten.

Hebben we naast een reformatie ook een opwekking nodig?

Auteur: ds. A. van der Veer

Bron: VISIE van 26-10-2002

[Overgenomen met toestemming]

Korte Reactie vanuit Paradigm Shift:

Wauw, wat een moedige analyse van ds. Van der Veer. Uiteraard kun je over de gevolgen van zijn observatie van mening verschillen, maar wat ons betreft betekent dit dat de kerk haar focus op het Woord verliest, en terugkeert naar een leven waarin alleen Jezus Christus het middelpunt vormt. Hij brengt Leven...Hij alleen! Niets en niemand anders!!!

